1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 93.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

TE ZEGELEN

2 C.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 1.60, buiten Assen franco per post ƒ 1,75.

WOENSDAG 22 NOVEMBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Vergadering van den Raad der Gemeente Assen op Zaturdag den 25 November 1854 des 's avonds te 7 uur.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

20 *Nov.*

Sebastopol was op 8 Nov. nog niet ingenomen.

Van 5 tot en met 8 November is er in den omtrek van Sebastopol niets bijzonders voorgevallen.

Uit de verschillende berigten uit de Krim deelen wij nog het volgende in bonte schakering mede, trouwens een aaneengeschakeld waar verhaal van de gebeurtenissen in de Krim, nà de landing der geällieerden, is nog niet te geven.

„De bataille van 5 November was de bloedigste, die er in de Krim is geleverd — zegt Lord Raglan.

„Als de oorlog op deze wijze wordt voortgezet, dat is: als de geällieerden geene versterking erlangen, al was het slechts gedurende 2 maanden, zouden de Russen 80,000 man hebben verloren, doch dan zou het Engelsch-Fransche leger *niet meer bestaan* — is het oordeel van het Engelsche dagblad de *Times*.

Volgens den raad derzelfde Courant, *moesten* op 10 Nov. j.l. al de verliezen van het Engelsche leger hersteld en tegen Kersmis een geheel nieuw Fransch leger in de Krim outscheept zijn. Is daarvoor niet gezorgd, dan zal men dagelijks *duizend* man verliezen en daardoor de vrucht van een jaar arbeids, en 't geen oneindig meer beteekent, dan zou de eer der Engelsche en Fransche wapenen pijnlijk hebben geleden.

De Engelsche kapitein Fellowes heeft op den 28 October, onder parlementaire vlag met den Russischen Generaal Gortschakoff, commandant van het 6e legerkorps te Balaklava, een onderhoud gehad — zoo vertelt de *Times* -- maar den inhoud dier zamenspreking verzwijgt dat „welonderrigtte blad", 't welk in de eerste dagen na de bekendmaking aan Europa, dat Sebastopol's val een *Canard á la Tartare* was, nog elken dag een hoofd-artikel had, onder het opschrift: *val van Sebastopol.*

„In 't laatst van October werd het Engelsche leger weder door ziekte geteisterd en de lucht werd er zeer koud, leest men ook in het vroeger zoo oorlogzuchtige Engelsche blad.

De Zwarte zee begon onstuimig te worden en een Turksch linieschip van 80 stukken was vergaan, terwijl het groote stoomschip *Himelaija* de masten verloor en geen zee meer kon kiezen.

„Men kan zich geen hardnekkiger tegenweer verbeelden, dan door de Russen wordt geboden, schrijft de Fransche Generaal Canrobert.

„Onze genie, zegt hij tevens, arbeidt steeds op een rotsachtigen grond, die 4 dagen werk eischt, wat anders in één nacht ten uitvoer wordt gebragt."

Dat de bezetting van Sebastopol na den slag bij de Alma, eene overgroote menigte kogels en ruim 800,000 kilo's buskruid verschoot, en niet liever het voorbeeld van de Generaals Rapp en Massena in Dantzig en Genua volgde, die met veel minder hulpmiddelen den vijand vrij wat meer afbreuk wisten te doen, keurt het *Journal des Débats*, 't welk gewis om een praatje tegen zijne lezers verlegen was, hoogelijk af.

Men hoort weinig meer spreken van de belegering *van Sebastopol* en meer van *den veldtogt in den Krim*, is eene aanmerking van hetzelfde blad, die verstandiger mag heeten.

„De geällieerden trotseren in hunne positien *al* de Russische heirscharen," roept het *Journal des Débats*, hoewel voor den moed der geällieerden schier geen lof te groot is, heeft bovenstaande verklaring van het voorzigtige blad, toch iets van snoeverij.

„Men kan den val der vesting nog eenigen tijd tegenhouden, maar beletten kan men dien niet" is ook de onvoorzigtige taal van het *Journal des Débats.* Hoe ligt kunnen de gebeurtenissen des tijds zulk eene uitspraak logenstraffen!

Immers! Lord Raglan, schildert in eene dépêche van 3 November de toestand der geällieerden en van Balaklava af, als zeer bedreigd door den vijand. — Lord Raglan jammerde daarom over het gebrek aan troepen.

En wat zeggen de Russen?

„De komst der beide Groot-Vorsten in het leger van de Krim, gaf daar groote vreugde. Zij werd dadelijk gevierd door een aanval op den vijand, uitgevoerd door 16 bataillons. Deze veroverden eene redoute, vochten in de legerplaats der geällieerden man tegen man en keerden toen ongehinderd naar de vesting terug. De flank des vijands werd gelijktijdig aangetast door 3 bataillons, die 15 stukken vernagelden en de manschappen, deze stukken bedienende, doodden. Na dezen stoutmoedigen aanval, trokken de Franschen, ten getale van 8 a 10.000, met de hun eigene geestdrift voorwaarts, naar de wallen der vesting, doch werden aldaar door een hevig vuur ontvangen en moesten na een woedend gevecht, waarbij zij vele koppen verloren, terugtrekken. Terwijl die strijd, als 't ware op het gebied der vesting werd geleverd, tastte op den namiddag ongeveer 3 uur, Generaal Liprandi, met een gedeelte zijner magt, de Engelsche linie aan, en ook toen werd er bloedig gestreden. Liprandi liet versterking aanrukken. De Engelschen verdedigden zich met grooten moed en 't was alleen de nacht, die een einde maakte aan den strijd. 't Getal der strijdenden aan weêrskanten beliep ongeveer 22.000 man en de Russen verloren 4000 man. 't Verlies der geällieerden was niet minder.

Wij trekken — zoo verzekeren de Russen — nu al onze magt bijeen, om aanvallender wijze te werk te gaan. Geen dag zal de vijand rust hebben. Zijne magt neemt al zagtkens af. De versterkingen, die hij ontving, waren niet in staat zijne verliezen te dekken. Zijne magt bedraagt hoogstens 50,000 man. *Die krijgsmagt kan ons niet ontsnappen.* Wij hebben in ons voordeel de morele voortreffelijkheid en de groote overmagt in getal. Wij zijn op onzen eigen bodem en strijden voor ons Land en voor de heiligste zaak.

Ziedaar, wat de Russen verhalen.

Maar — het bovenstaande is niet onvoorwaardelijk te gelooven, en er zijn, die zeggen, dat het door Russen-vrienden, verre van het tooneel des oorlogs verwijderd, is geschreven. Men moet de partijen hooren en daarna oordeelen, en een dwaas zou het zijn, die dan nog spreken durft van den gunstigen toestand der geällieerden. Maar 't getal der zoodanigen krimpt ook gaandeweg in, en zelfs zijn er „politieke weerhanen", die vroeger geen smaad genoeg tegen den Czaar bijeen konden rapen, en nu beginnen toe te geven, dat Rusland eigenlijk toch in zijn goed regt is tegen het Westen!

Eene belangrijke tijding over Semlin te Constantinopel aangekomen en van daar op 9 November verzonden, berigt, dat Louis Napoleon, die de storm-colonne tegen Sebastopol zou aanvoeren, door buikloop werd overvallen en dientengevolge te Semlin aankwam.

Verder meldt men, dat de Russen de hoogten van Balaklava hebben verlaten en versterking wachtten.

Napier heeft bekend gemaakt, dat de blokkade in de Oost- en Witte zeeën is opgeheven, doch ook, dat zij in 1855 zal worden hervat.

Een Russisch eskader van 14 schepen heeft Sweaborg verlaten en heeft eene verkenning gedaan in de Oostzee. Zij is tot den ingang der Golf opgestoomd, doch vond geen vijand.

„Espartero treedt uit het Ministerie!" was het gerucht, dat dezer dagen te Madrid rondliep.

't Is wel mogelijk en als hij het vrijwillig doet, zal het zijn, opdat men hem vrijwillig verzoeke te blijven, want als Espartero doet wat hij kan, om te blijven wat hij is, valt hij ongetwijfeld. Een magt, zoo verworven, heeft geen duur.

De Koningin zou nu verklaard hebben, dat zij, voor geen prijs ter wereld, vrijwillig afstand zou doen van den troon Vroeger heette het, dat zij op den troon, als 't ware niet te houden was.

Zoo liegt de dagblad-pers zonder blikken of blozen!

Hoe staat het met de diplomatie? Heeft zij Oostenrijk en Pruissen verzoend, verzoend voor den gewigtigen tijd, die Europa hoogstwaarschijnlijk tegemoet gaat? Aan de eene zijde verzekert men, dat er een verbond tusschen die beide Mogendheden *gesloten* is — van de andere, dat Oostenrijk weifelt en zelfs aan Napoleon III schreef: „als 't in 't voorjaar geen vrede is, zal ik niet lijdelijk meer blijven." Dat is cordaat gesproken, zegt een ander, maar niet lijdelijk zijn, tegen over wie? of waarvoor? De ligting van 100.000 man zal tengevolge van die toegezegde „onlijdelijkheid in 't voorjaar." worden uitgesteld, zeer ten gerijve van de akelige Oostenrijksche schatkist.

Meer nieuws heden niet.

De ultra-nieuwsgierigen maken wij er attent op, dat de gemeenschap tusschen Weenen en Berlijn, door storm en sneeuw reeds onzeker is, dat de correspondentie over zee, door 't winterweêr, in spoed veel verliezen zal. Zij zullen zich dus wel eens beklagen over te weinig tijdingen:

En al onze lezers herinneren wij, dat zij zich in deze dagen van tegenspoed geen *al* te somber gekleurde voorstelling maken van de ongelukkige positie der geällieerden. Komt de Russen in de Krim lof toe — ook de Engelschen en Franschen hebben regt op onze bewondering. Altijd zal het hun toeleg zijn, om, tot hoe duren prijs ook, Sebastopol te winnen, al beteekende die overwinning ook later zeer weinig. En wat zij *willen*, ondernemen zij met overleg en kracht.

't Is een moord-oorlog in de Krim, waarover de geschiedenis eens haar oordeel zal uitspreken, en zeer zeker laat zij een hard vonnis hooren over hen, die het bloedbad dáár hebben *gewild.*

Men spreekt veel over vrijheid, persoonlijke vrijheid, men maakt zich het hoofd warm, als eene courant, die men gewoon is te lezen, belet wordt om te zeggen wat zij weet, en over menige andere betrekkelijke zaak schiet men het harnas aan tegen zijne wettige autoriteiten, maar als iemand eens bescheiden aanmerkingen maakte op de order, die hem naar de Krim gelastte te marcheren, zou hij misschien minder bespottelijk en zeker verstandiger handelen.

21 *Nov.*

Uit de Krim zijn tijdingen tot 12 dezer. Prins Mentschikoff heeft namelijk dien dag des avonds uit Sebastopol berigt, dat de belegeringswerken sedert den 8sten niet gevorderd waren. Het bombardement was door de belegeraars voortgezet, zonder effect te maken of groote schade te berokkenen, die trouwens elken nacht hersteld werd. De belegeraars gingen voort met zich langs de regterflank tot aan Balaklava duchtig te versterken.

Dus tot den 13den was er nog geen storm tegen de vesting geloopen, en het schijnt niet, dat de belegering in de laatste dagen groote vorderingen heeft gemaakt.

Nopens den storm zijn de berigten zeer uiteenloopende; eenigen willen dat dezelve spoedig zou plaats hebben, daar de geällieerden de voordeelen, den 5den behaald, niet ongebruikt wilden laten voorbijgaan; te Parijs echter verzekerde men, dat de storm niet zou geschieden, voordat de geällieerden alle de versterkingen, die onder weg zijn, zullen ontvangen hebben.

Te Parijs bekomt men weer van de moedeloosheid, ontstaan door de ongunstige berigten uit de Krim; trouwens, een Franschman blijft niet lang in dezelfde stemming. Het vertrouwen van heden grondt zich op de berekening, dat, al kunnen de geällieerden moeijelijk versterking bekomen, dit voor de Russen alle dagen ook niet gemakkelijker wordt, hoe meer de winter de lange wandelingen van de Russische legerafdeelingen, alvorens ze in den Krim zijn, bemoeijelijkt.

Men sprak er te Parijs ook van, dat Omer-Pacha met een Turksch leger-corps van 30,000 man aan de Perekop zou post vatten, om, eens vooral, het binnentrekken van Russische versterkingen in de Krim te verhinderen, en dan zouden de geällieerden de zaak afdoen met de thans in de Krim aanwezige Russen. Duitsche bladen echter verzekeren bij voortduring, dat Omer-Pacha uit de Dobrutscha een inval in Bessarabie beöogt.

Wij gelooven geen van beide, niet omdat wij al te zeer gewoon zijn, om Omer-Pacha den rol van toekijker te zien vervullen, maar omdat voor een inval in Bessarabie het saizoen te ver gevorderd is en omdat de Turksche Opperbevelhebber zijne positie in de Dobrudscha niet kan opgeven, zonder Turkije voor des Czaars troepen open te zetten, die dan Sultan Abdul Medjid wel eens eene visite te Constantinopel konden brengen, terwijl zijne getrouwen bij Perekop bezig waren, om op het binnentrekken der Russen in de Krim te passen.

Het meerdere vertrouwen te Parijs steunt ook vooral daarop, dat door de afgezondene en af te zendene versterkingen het leger der geällieerden in de Krim weldra verdubbeld zal zijn, en men dan te gelijker tijd aanvallenderwijs te werk zal kunnen gaan tegen het leger buiten Sebastopol en storm loopen tegen de vesting.

Eindelijk wordt gezegd, dat het vereenigde leger, al wordt ook Sebastopol genomen, den winter in de Krim zal doorbrengen, en daar een winter-veldtogt zal maken.

De Russen hebben de Dobrutscha geheel verlaten en de Turken hebben Isaktcha en Babadach bezet. Men wil, dat het Turksche leger eene voorwaartsche beweging maakte naar de Pruth en een aanzienlijk corps, onder Jussuf Pacha, de Sereth reeds is gepasseerd en te Peki eene stelling heeft ingenomen.

Men verneemt, dat de Keizer van Rusland Lord Dunkellin, den zoon van Lord Clanricarde, die, zooals men zich zal herinneren, door de Russen krijgsgevangen gemaakt was, zonder eenige voorwaarde naar zijne moeder heeft teruggezonden. Dit staaltje van ridderlijke beleefdheid valt des te meer in het oog, daar Lord Clanricarde zich hevig in persoon over Rusland heeft uitgelaten.

De aankomst van Lord Palmerston te Parijs is herhaaldelijk berigt en ook weêr tegengesproken. Thans meldt men, dat hij den 17den te Calais is aangekomen. Zijn komst zou ten doel ten doel hebben, om met den Keizer, met wien hij zeer bevriend is, de zaken in de Krim en de verder te nemen maatregelen te bespreken.

Spanjes toekomst biedt nog weinig zekerheid aan; de Carlisten steken al weder het hoofd op, en van hunne zijde dreigt een gewapende opstand. De Cortes schijnen het ook niet eens, of zij trouw zullen zweren aan de troon van Isabella of niet; zoo zij het niet doen, dan inderdaad staat deze troon al zeer wankel.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN GEN.

In de zitting van de 2e Kamer van den 17, is na korte beraadslaging met 57 tegen 2 stemmen besloten tot het in overweging nemen van het voorstel van den heer *Wintgens*, betreffende de instelling van Raden van gezondheid.

Bij de beraadslaging over het in overweging nemen van het voorstel van den heer *van Hoëvell* c. s., tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen, is door den Minister van financien o. a. verklaard, dat de Regering zich gelukkig zoude achten, dieper ingrijpende vermindering van belastingen te kunnen voordragen dan zij heeft gedaan, maar, na de aangelegenheid rijpelijk te hebben onderzocht, is ze overtuigd dat zij bij hare voordragt behoorde te volharden; — dat de staatkundige verwikkelingen in het buitenland van dien aard zijn, dat niemand kan berekenen, van welken invloed deze kunnen wezen op ons vaderland, en dat men, onder dergelijke omstandigheden, geene inkrimping van middelen kan voordragen, zonder zich aan eene zware verantwoordelijkheid bloot te stellen; dat hij echter geredelijk kan verklaren, dat, zoodra de stand der staatkundige aangelegenheden dit zal gedoogen, de Regering zich zal haasten, met op den reeds ingeslagen weg van ontlasting voort te gaan, en alsdan in de eerste plaats in aanmerking te nemen de afschaffing van den accijns op het gemaal van de rogge, met eene evenredige ontlasting van de belasting op de tarwe. De heer *v. Nispen* heeft zich, ter zake van het gewigt van het onderwerp, voor het in overweging nemen van het voorstel verklaard, zonder echter hetzelve aannemelijk te achten. Deze spreker heeft echter ook niet met het gevoelen der Regering ingestemd, dat de afschaffing van den accijns op het gemaal van de rogge behoorde te worden uitgesteld, vermits de billijkheid gebood, dat de behoeftige klasse in dit opzigt onmiddelijk mogt worden ontlast. De heer *de Kempenaer* heeft vijf punten van bezwaar ontwikkeld tegen het in overweging nemen van het voorstel. Zij waren, omdat het 1o ongeraden was dat de Kamer het initiatief zoude nemen voor eene vermindering van belasting; 2o omdat de voordragt even als die der negen leden in 't afgeloopen jaar, alleen strekte om eene inbreuk te maken op het stelsel der belasting; 3o omdat de Regering reeds had voorgedragen alles wat men, tot ontlasting der menigte, op dit oogenblik kon doen, en het roekeloos zoude zijn, verder te gaan; 4o omdat, met het oog op de aanzienlijke behoeften, waarin welligt zoude moeten worden voorzien, het zeer ongeraden zoude zijn, om zich van de middelen tot dat einde te ontdoen, en omdat 5o op een oogenblik, dat het vaderland in hooge mate rust en kalmte behoeft, het voorstel van eene afschaffing, waardoor onrust kan worden te weeg gebragt, niet raadzaam is. — De heer *Thorbecke* heeft de bedenkingen beantwoord, en heeft daarbij inzonderheid willen doen uitkomen, dat de voorstellers van de onderwerpelijke voordragt volstrekt geene dusgenaamde populariteit hebben beoogd, en dat er van de beraadslaging daarover geene onrust of verwarring te duchten is. Met 53 tegen 5 stemmen is besloten om het voorstel in overweging te nemen. Tegen hebben gestemd de heeren *Hoekwater*, *Schimmelpenninck*, *van Amerongen*, *Kien* en *de Kempenaer*.

— De heer *van Bosse*, lid der Tweede Kamer, heeft aan die Kamer eene nieuwe nota ingediend, waarbij hij in uitvoerige opgaven van cijfers treedt ten belooge der gegrond-

heid zijner bedenkingen, in eene vorige nota ontwikkeld ten aanzien van het hooge cijfer der begrooting voor 1855, in vergelijking met de jaren 1850 en 1851, ter wederlegging van de aanmerkingen der regering op zijne vorige nota.

De Koningin is met den jeugdigen prins den 18en van HD. buitenlandsche reis, en de Koning den volgenden dag van het Loo te 's Hage teruggekomen.

— Uit Elseneur wordt van den 9 dezer geschreven, dat Z. M. stoomschepen *Amsterdam* en *Cycloop* daar zijn ten anker gekomen, om de met granen en hennep beladen, naar Nederlandsche havens bestemde bodems door het Kattegat te slepen. Volgens berigt van 12 dezer van opgemelde plaats, was het stoomschip *Amsterdam* den vorigen dag, met zes Nederlandsche kofschepen op sleeptouw noordwaarts vertrokken.

— Niet generaal *Lamoricière*, maar de gewezen kolonel *Charras* bevindt zich, volgens de *'s Gr. N.*, te 's Hage, waar ook *Barbès* thans verblijf houdt. Beiden zien elkaâr veel.

— Den 17 dezer zijn bij de H. Raad behandeld de vorderingen van drie bedienden van HH. MM. *Willem I* en *Willem II*, tegen de twee, hier te lande residerende, hooge mede-erfgenamen van laatstgenoemden Vorst. De vorderingen strekten tot uitbetaling van loon voor de werkzaamheden, door de eischers na het overlijden van Koning *Willem II*, gedurende ruim vier en een half jaar, ten behoeve der koninklijke erven, verrigt. Het verrigten der werkzaamheden wordt door de gedaagden erkend, maar onder bijvoeging, dat de eischers, die in het genot waren van eene maandelijksche geldelijke uitkeering, hun bij het testament van Koning *Willem I* toegelegd, niet geregtigd waren, boven en behalve de uitkeering nog belooning te vorderen voor de diensten, welke zij, zoolang de nalatenschap van Z. M. *Willem II* niet vereffend was, hadden verrigt. De uitspraak is bepaald op 7 December.

— Het prov. geregtshof van Gelderland heeft den 16 dezer zekeren arbeider, wonende te Zetten, *H. Gerritzen* genaamd, veroordeeld tot tuchthuisstraf voor den tijd van 12 jaren, wegens geweldadige aanranding der eerbaarheid op den openbaren weg. De veroordeelde, van onzedelijk gedrag en verslaafd aan het misbruik van sterken drank, was in zijne buurtschap algemeen gevreesd.

— In het laatst der maand October is in de gemeente Soest een valsche gulden ontvangen.

— In de vorige week hebben de Staten van Friesland met 23 tegen 10 stemmen besloten tot vaststelling van een Reglement op de paardenfokkerij. Verschillende leden meenden, dat geene bepalingen op dit stuk noodig waren, daar ook de fokkerij van andere veerassen zonder reglementaire bepalingen op de meest gewenschte wijze was vooruitgegaan. De meerderheid echter oordeelde, dat, zonder de noodige bepalingen, vooral wat betreft de keuring der dekhengsten, miskundigen ligtelijk zouden kunnen bedrogen worden bij het doen dekken hunner merrien. — Door de Staten is tot lid der Provinciale Commissie van landbouw voor het kanton Oldeberkoop herkozen de heer *B. A. Prakken*.

— De heer Minister van Finantiën heeft, onder dagteekening van den 9 November, aan de heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen enz. doen afgaan de volgende missive:

„Er bestaat vermoeden, dat, in weerwil van de herhaalde aanschrijvingen van het hoofdbestuur, door sommige ambtenaren soms misbruik wordt gemaakt van de hun toegekende bevoegdheid tot benadering van ter slagting aangegeven vee, door namelijk den belanghebbende, *ofschoon de waarde van zijn stuk vee naar behooren hebbende aangegeven*, met benadering te dreigen, tenzij hij zich daarvan vrijkoope, tot welk laatste door den aangever veelal wordt overgegaan, zoowel omdat hij dan ontheven is van de verpligting, om zich, tot het ontvangen van de benaderingspenningen, naar het soms ver afgelegen kantoor des ontvangers te begeven, als omdat hij er veelal op gesteld is, om het opzettelijk voor eigen gebruik aangefokte vee voor zich te behouden; wordende in dat geval geen verder gevolg aan de benadering gegeven.

„Behalve dat zulk eene handeling de hoogste afkeuring verdient, en ik mij voorbehoud, die, wanneer zij ter mijner kennis komt, streng te straffen, is zij ook ten eenenmale strijdig met de wet, die wil, dat, wanneer eene benadering moet plaats hebben, daarvan steeds een proces-verbaal worde opgemaakt, met uitkeering der aangegeven waarde en eene wettelijke verhooging en met teruggave van den accijns.

„Ik verzoek UWEd.Gestr. derhalve, de ambtenaren in dien geest te doen aanschrijven, en hun voorts te doen gelasten, om, bij de opzending van elk proces-verbaal van benadering, overeenkomstig § e van het 4de lid der resolutie van den 25 October 1852, no. 60 (*verzameling* no. 170) aan hunnen controleur tevens op te geven, wat met het benaderde stuk vee is gedaan, en ingeval hetzelve aan den aangever is verkocht, voor welken prijs die verkoop is geschied.

„Verder wordt UWEd.Gestr. uitgenoodigd, om de controleurs aan te schrijven, de handelingen der ambtenaren bij de benadering van slagtvee in het algemeen, maar in het bijzonder bij die, welke met den verkoop van het vee aan den aangever zelven afloopen, nauwkeurig na te gaan, en op hunne verantwoordelijkheid te waken, dat geene praktijken, als in den aanhef dezer zijn bedoeld, plaats grijpen; zullende bij ontdekking van zulke ongeoorloofde handelingen, daarvan onmidelijk door tusschenkomst van UWEd.Gest. aan het hoofdbestuur moeten worden kennis gegeven."

— Men schrijft uit 's Hertogenbosch den 16 Nov.: „Een onder-officier van het 2e regiment infanterie, gedetacheerd te Heusden, tot eene fatsoenlijke familie behoorende, aldaar verkeering gehad hebbende met de dochter van eene mutsenmaakster, bij wie hij gewoonlijk de uren, die hij ter zijner beschikking had, kwam doorbrengen, deed zulks insgelijks ll. dingsdag avond; doch zij ontving hem niet meer met die liefde, met die gehechtheid als altijd; zij had eene andere genegenheid aangeknoopt, en wilde alzoo haren ouden minnaar vaarwel zeggen. De onder-officier, de onverschilligheid van een meisje, aan hetwelk hij zoozeer gehecht was, niet kunnende verdragen, verliet hare woning, en begaf zich naar de kazerne, alwaar hij eenige oogenblikken daarna een brief van haar ontving, die hem de mededeeling van hare andere genegenheid deed. De onder-officier schreef onmiddelijk een brief aan zijne kapitein, zijn wedervaren inhoudende, dien hij in zijne cassette legde, nam een fleschje opium, begaf zich op zijn legerstede en ledigde hetzelve; des morgens vond men hem dood, het hoofd en de voeten waren geheel van een gebarsten." *Zondbl.*

Utrecht, 17 Nov. Gisteren avond hield de heer *P. J. F. de Geest*, gewezen roomsch priester, thans zendeling in Nederland, eene voordragt in het gebouw voor kunsten en wetenschappen alhier, die door eene talrijke schare toehoorders van verschillende gezindheden, waaronder vele notabelen, werd bijgewoond.

Apeldoorn, 17 Nov. Heden had op het Loo een ongeluk plaats bij het nemen van proeven met een vuurwapen. De geweermaker des Konings had onvoorzigtig het hoofd verheven boven de schuilplaats, welke hem tot bedekking diende en bekwam hierdoor eene wonde in het aangezigt die, hoezeer men haar belangrijk kan noemen, echter geen oogenblikkelijk gevaar schijnt op te leveren. Z. M. heeft het diepste medelijden aan den dag gelegd; terwijl de patient op uitdrukkelijken aandrang der geneesheeren *Everard* en *Goedbloed*, onder geleide van laatstgenoemden, heden nog naar Zutphen ter betere verpleging is getransporteerd.

Blokzijl, 18 Nov. De stand der zee is zoo buitengewoon laag, dat niet alleen hier, maar ook te Kuinre en Lemmer, geene schepen van eenigen diepgang zee kunnen kiezen. De Zwolsche boot zit met ettelijke passagiers tusschen Kraggenburg en de hoek der Voorsch aan den grond.

Batavia, 26 Sept. Tijdingen uit Palembang tot den 14 dezer, melden, dat naar de Makkakao eene expeditie had plaats gehad, om nog eenige wederspannige hoofden te vatten. Twee versterkte doessons werden door de onzen genomen, waarbij vele der muiters gedood en gewond werden. Onder de eerste bevond zich zekere *Ieman Moelak Rachiem*, hoofdpriester in de Makkakao, die zich in 1853 niet had willen onderwerpen. De vermeestering der beide doessons had de onderwerping ten gevolge van de geheele vallei. Den 8 Sept. was de resident van Palembang, de kolonel *de Brauw*, van de Makkakao te Moeara Doea teruggekeerd. In de Goemay-distrikten bestond nog eenige gisting. De hoofden der Passumak hadden getracht radja Tiang Alam te bewegen naar Goemag Ocloe te gaan. Hij had hun dit toegezegd en tevens nieuwe wonderen beloofd. Zoodra radja Tiang Alam het Passumaksche grondgebied zou hebben verlaten, zouden de hoofden zich van hem verzekeren en hem uitleveren; doch dit berigt vereischt nog bevestiging.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De *Echo de Valenciennes* zegt: „Gedurende het beleg in 1793 heeft onze stad 42 dagen en 42 nachten achtereen een bombardement doorgestaan; twee verbonden legers, even als voor Sebastopol, hadden zich vereenigd om de stad te nemen; kolonel *Congrève*, de uitvinder der vuurpijlen, rigtte het vuur der Engelschen, en baron *von Unterberger* dat der Oostenrijkers; 100,000 man volbragten de belegering met 344 kanonnen en mortieren, en slechts 10,000 man verdedigden met 176 vuurmonden de vesting, op welke 160,000 projektielen, waaronder 48,000 bommen, werden afgeschoten. Men verwondere zich dus niet, dat Sebastopol, verdedigd door een leger en eene vloot, niet spoedig valt."

— Men verzekert, dat in den j.l. zaturdag gehouden Ministerraad Maarschalk *Vaillant*, minister van oorlog, de belegerings-operatiën voor Sebastopol scherp gehekeld heeft. (Men weet dat er een oogenblik sprake is geweest, om Maarschalk *Vaillant* als opperbevelhebber der expeditie naar de Levant te zenden.) De Keizer moet hem onmiddelijk het aanbod hebben gedaan, zijn ontwerp ten uitvoer te brengen, en *Vaillant* zou des Keizers woorden zoo opgevat hebben, dat hij er aanleiding in vond, om, na afloop der zitting, zijn ontslag aan te bieden, dat de Keizer echter weigerde aan te nemen.

— Uit Parijs wordt aan den *Morning Herald* geschreven, dat het Fransche gouvernement reeds 75 millioen francs aan de Krim-expeditie besteed heeft, en eene leening van 240 millioen francs zal uitschrijven, zoodra men het nieuws ontvangt, dat Sebastopol genomen is.

ENGELAND.

De *Sun* berigt, dat de oogst in Groot Brittanje 16,550,000 *quarters* graan heeft opgeleverd, terwijl de jaarlijksche consumptie er 18 millioen behoeft. Dit klein verschil wordt gemakkelijk aangevuld. De prijzen zullen echter hoog blijven, omdat de voorraadschuren van voorleden jaar weinig meer over hebben.

— De toevloed van jongelieden, die officiers-plaatsen bij het leger willen koopen, is zeer groot. De *Times* raadt hen, die niet slagen, aan om als een korps vrijwilligers naar de Krim te vertrekken.

— Dagelijks vertrekken stoomschepen naar Toulon om Fransche hulptroepen in te nemen. De recrutering wordt in het geheele rijk met het beste gevolg voortgezet. Te Londen alleen werft men dagelijks honderd man aan.

DUITSCHLAND.

Het schijnt, dat de Duitsche pers bijna eenstemmig de onzijdigheid van den Bond niet alleen bij den duur van den oorlog onmogelijk noemt, maar ook strijdig met de belangen van Duitschland. Eene vrije Donauvaart zou niets beteekenen, zegt de *Alg. Z.*, als Rusland de overmagt in de Zwarte zee behield. De marine is in het Zuiden de sleutel der magt, daarom heeft de Czaar met Engeland het Oosten willen verdeelen. Indien nu de Russ. vloot door de verbondenen in het Zuiden wordt vernietigd, dan wordt het alleen de vraag of men te Triest of te Odessa het spoedigst schepen kan bouwen? Maar buitendien zal Rusland nimmer zoo goedschiks zijn regt over de Donauvorstendommen prijs geven. Eer men het verlies van Silesie aan Pruissen toegaf, werden er 3 groote oorlogen gevoerd. Van Rusland mag men niets minder verwachten!

— In het Badensche „Oberland" en in Zwitserland wordt over den vroegen winter geklaagd. De koude is daar reeds vrij sterk, hetgeen, gevoegd bij de buitengemeene duurte der levensmiddelen, den nood der lagere klassen zeer vermeerdert. Ook in den Elzas vreest men, dat tengevolge van den begonnen vorst, de Rijn, bijzonder ook de binnenwateren, weldra met drijfijs zullen bedekt zijn.

— In eene Genevische fabriek werden onlangs 100,000 muzijkspeeldozen voor de Russische regering besteld, allen slechts eene en dezelfde Nationaal-melodie spelende.

GRIEKENLAND.

De betrekking tusschen de Porte en Griekenland, wordt telkens vriendschappelijker. 12,000 stuks vee zijn door de Grieken aan de Turken teruggegeven, van wie ze bij den opstand waren ontroofd. — De troepen der verbondenen zullen te Athene voor rekening der Grieksche regering goed worden gehuisvest.

RUSLAND-TURKIJE.

— Het is steeds opmerkelijk, hoe de Engelsche generaals en officieren voor Sebastopol getroffen worden, dat aan het uitsteekende der uniform wordt toegeschreven. Hun sneuvelen wordt thans zeer koelbloedig vermeld, b. v.: „Op denzelfden dag betreurden wij het verlies van kapt. *Childers*. Hij stierf even als kolonel *Hood*. Terwijl hij rondzag van de batterij, nam een kogel zijn hoofd weg. De listen der Russen in Sebastopol schijnen aanleiding gegeven te hebben tot de veelvuldige vermelding van brand in de stad, terwijl het meestal opzettelijk veroorzaakte vuren waren tot misleiding des vijands."

— Zie hier eene zinsnede uit een brief, geschreven van boord der *Arethuse*; „Een der Russische forten, waarvan de manschappen tot vijf maal weggevaagd waren, werd telkens dadelijk weder voorzien; evenzoo was het met andere forten. Het is onmogelijk, dat menschen beter vechten kunnen." En verder: „Een bom barstte in eene van onze luitenants-kajuiten, en maakte van de drie een. Eene andere barstte, zoodra zij het boord van het schip raakte, tusschen de twee bovendeks-kanonnen, en doodde of verwondde al de manschappen regts van het kanon, terwijl het schip in brand geraakte door eene bom in het onderdek. Eene andere bom joeg regt door het schip in eene stoomboot, en verwondde de bemanning. De achtersteven werd insgelijks getroffen door een volgend schot, nabij het kruidmagazijn. Op verscheidene plaatsen troffen de bommen onder water, het stuurrad werd weggenomen en de twee man daarvan gedood. Wij kregen zooveel water in, dat wij verpligt waren af te houden. Men pakte 149 gevangenen aan boord op en zond ons naar Konstantinopel, met eene stoomboot als voorzorg, daar het schip in een zinkenden toestand was."

— Van boord der *Diamond* bij Sebastopol deserteerde onlangs een matroos. De overlooper was evenwel geen Brit maar een Yankee in Britsche dienst. Nauwelijks hoorde de kapitein het, of hij liet het kruidmagazijn naar een ander gedeelte van het schip overbrengen. Deze voorzorg bleek goed te zijn, want spoedig regende het bommen en kogels op de plaats waar vroeger het kruid geborgen was. De verrader kreeg zijn loon: bij een uitval der Russen, waaraan hij deel nam, werd hij gevangen genomen en daarna opgehangen.

— Omtrent het gevecht van den 25, worden nog allerlei bijzonderheden medegedeeld. Een toeschouwer schrijft, dat de opperbevelhebbers met hun staf van de hoogte af zeer gemakkelijk konden zien, wat er in de vlakte geschiedde. De eerste charge der Engelsche ruiterij op den vijand was schitterend. De Schotsche *grays* en de dragonders van Enniskillen vlogen, onder een geschreeuw, dat aller hart deed huiveren, tegen den vijand in. De eerste linie der Russen werd verplet. Men hoorde eenig wapengekletter, eenige sabels zag men schitteren, en toen verdwenen de grijze paarden. Een oogenblik later vielen de verdunde gelederen op de 2e Russische linie in. „God beware hen, ze zijn verloren!" riepen alle toeschouwers uit. Het was een heldenstrijd. De eerste linie der Russen had zich hersteld, eerst op de flank en toen in het centrum en keerde zich tegen de stoutmoedige Engelsche strijders. Met de sabel in de vuist baanden deze zich een weg door de vijandelijke eskadrons en wierpen zich met de snelheid van een afgeschoten pijl, op nieuw op de 1e vijandelijke linie met zulk een geweld, dat de vijand werd op de vlugt gedreven. Deze charge was zoo uitstekend geweest, dat een luid hoerah uit aller mond de terugkeerenden begroette. De troepen wuifden met hunne mutsen en klapten in de hand. Lord *Raglan* liet generaal *Skarlett* dadelijk door een adjudant zijnen gelukwensch brengen over de gelukkig volbragte beweging. Toen later het ongelukkig niet goed begrepen bevel door graaf *Lucan* werd ontvangen, om de stukken op de door de Russen genomen verschansingen te hermeesteren, en dit aan lord *Cardigan* werd overgebragt, begrepen de ligte ruiters, dat het eene wanhopige daad was, maar niemand versaagde. Zij stormden door de 1e vijandelijke linie, doorbraken ook de tweede linie, stortten op de batterijen, sabelden er de artilleristen neer, en toen op eene vierdubbele linie van den vijand stuitende, keerden zij met tientallen terug, waar zij met honderden waren afgereden. Hoe ongelukkig deze charge was, allen die hem zagen uitvoeren waren opgetogen over de gehoorzame stoutmoedigheid waarmede de kleine bende zich te midden van het vijandelijk leger waagde.

ASSEN, 22 November.

J. l. Zaturdag is alhier aangekomen het detachement kavallerie, bestaande uit 1 Wachtmeester, 2 Korporaals en 9 manschappen, bestemd om gedurende dezen winter in dit gewest dienst van Hulp-marechaussée te doen. Nadat de Wachtmeester en de Korporaals waren beëedigd, zijn den volgenden dag de detachementen naar hunne stationnementen, *Zuidlaren*, *Anlo* en *Gasselte* vertrokken.

— Naar men verneemt, heeft de inschrijving tot dekking van het te kort bij de Hervormde Diakonie alhier nagenoeg *f* 700-„ opgebragt.

— Ter vervulling van bestaande vacatures zal te Norg den 1sten en te Meppel den 5den e. k. eene verkiezing van een raadslid plaats hebben.

— Te Dalen zijn de besmettelijke koortsen genoegzaam opgehouden; echter is daaraan in één huisgezin, waarin reeds drie offers zijn gevallen, nog één lijdende.

— Te Groningen zijn uit het vroeger vermelde zestal de volgende predikanten op het drietal ter vervulling der vacante Predikants-plaats gebragt: *Uden Masman* te Meppel met 39, van *Staveren* te Leeuwarden met 30 en *van Ameron* te Bolsward met 29 stemmen.

— In den nacht van 16 op 17 Nov. j.l. is in de woning van *H. Abrahamij* te Zweelo, een belangrijke diefstal gepleegd; door uitwendige braak en inklimming heeft men zich den toegang verschaft tot een vertrek, waarin een kabinet stond, vervolgens dit kabinet met een beitel opengebroken en daaruit ontvreemd: een bijbel, oud en nieuw testament met de psalmen, met zilveren haken, waarvan één gemerkt I. O. H.; een bijbel, nieuw testament met gezangen en psalmen, met één zilveren haak, gemerkt H. A: een bijbel, nieuw testament met psalmen, met één zilveren haak, gemerkt L. A.; een breed ouderwetsch gouden oorijzer met gouden stiften, gemerkt J. O. H.; eene gouden doekspeld met steentjes; een gouden halsslot met steentjes; eene zilveren beugeltasch met haak, gemerkt I. O. H.; een zilveren eau de la reine-doosje, gemerkt, J. K.; een zilveren vingerhoed; een zilveren naaldenkoker, merk onbekend; eene zilveren schaar met ketting; zes zilveren lepels, waarvan eenige gemerkt W. O. H.; eene zilveren brandewijnskom, gemerkt I. O. H.; twee of drie gouden knoopen en drie of vier zilveren dito, aan een bandje; ruim twintig gulden aan contanten, uit guldens en vijftigcentstukken bestaande. Het is opmerkelijk, dat de bedstede, waarin eenige der bewoners sliepen, slechts door een dun beschot is afgescheiden van het vertrek, waarin de diefstal gepleegd is.

— De werkzaamheden aan het Oranje-kanaal vorderen goed, vijf ploegen arbeiders werken reeds boven Zwiggelte; aan dit kanaal vinden nog 350 arbeiders werk; het is vooral in het belang dezer menschen te hoopen, dat de weersgesteldheid nog geruimen tijd zal toelaten, om in den grond te werken.

— In de onlangs gehoudene najaars-vergadering van de Prov. Staten van Overijssel zijn o. a. de volgende punten behandeld, die ook van belang zijn voor Drenthe: 1o. Een adres van *Jan Thomas* c. s., binnenschippers, het Zwolsche Diep bevarende, verzoekende tolvrij het Zwolsche Diep te bevaren; wijziging van het tarief voor lichtgeld aldaar, en wegruiming van de afsluiting bij Genemuiden. Omtrent dit adres wordt door de commissie van rapporteurs een zeer uitvoerig verslag uitgebragt, waarvan de conclusie is, om van zijde der Staten niet tot interventie over te gaan. De heer *Kerkhoven* kan zich met het rapport niet vereenigen, omdat hij de klagten der binnen-schipperij allezins billijk acht. Hij beschouwt, dat deze opgeofferd wordt aan de buitenschipperij, voor welke laatste de werken eigenlijk zijn aangelegd, hij vindt het daarom onbillijk, dat de eerste daarvoor betalen zal. Hij noemt die werken nuttig, schoon in uitvoering en uitmuntend berekend voor hen, die er door gebaat zijn, maar verder dan de gebaatte mag men niet gaan. Dat de Staten tweemaal dergelijke adressen hebben afgewezen, betreurt hij, omdat het meer en meer blijkt, dat er drie partijen in de Staten daaromtrent bestaan, waarvan een *voor*, een ander derde *tegen* deze zaak gestemd is en er eene derde partij is, die men mag houden voor *de vlottende meening toegedaan te zijn*, en deze maken telkens, dat de adressen worden afgewezen. Spreker is er voor, dat deze zaak wordt aangehouden tot de Zomervergadering, te meer omdat het tegenwoordig tarief zoo onverhoeds is vastgesteld, dat niemand het met den spoed kon verwachten; het komt hem vreemd voor, dat er nu zulk een spoed mede gemaakt wordt. In dien zin van aanhouding wordt door den heer *Kerkhoven* een amendement voorgedragen. — De heer *Zeehuizen* is van het billijke van het tegenwoordig tarief overtuigd en van 50 ton af begint; wat het belang der aandeelhouders betreft, waaronder zijne gemeente voor 1/7 behoort, hij is daaromtrent ook niet onverschillig, maar kapitaal en renten moeten zijns inziens hoofdzakelijk komen van een ander bestanddeel der Maatschappij, het moet de vrucht der landaanwinning zijn. Hij vraagt ten

slotte waartoe het ontstel leden zal tot interventie der Staten? Om van den Koning een ander tarief te vragen nu het definitief is vastgesteld en reeds tweemaal daartoe pogingen, doch vruchteloos zijn aangewend, nu het tarief door alle instantien is geloopen en onderzocht? hij mag dit niet gelooven. — De heer *Palthe* is van meening, dat aan geene interventie te denken is, en dat de Staten zich daarmede spaarzaam moeten inlaten. — De zaak heeft toch tot een uitvoerig onderzoek geleid; na ernstig beraad zijn Ged. Staten tot eene voordragt gekomen. De verdere betrokkene authoriteiten hebben de zaak behoorlijk onderzocht, waarmede bijna twee jaren verloopen zijn, en nu nog interventie nadat de Staten die tweemaal hebben afgewezen? Spreker kan zich dan ook met het amendement niet vereenigen. Uit de hoofdelijke stemming blijkt dat 20 leden zich verklaren voor aanhouding van het adres tot de aanstaande Zomervergadering en 19 daartegen. — 2o. Adres van Mr. *J. A. van Roijen*, om provinc. subsidie voor een aan te leggen kunstweg langs de Hoofdwijk in Stegeren, enz. lang 6663 ellen, wordt met 34 tegen 4 stemmen besloten daarvoor eene subsidie gedurende 20 jaren toetestaan van *f* 250. — per uurgaans, mits eene eventuele overdragt deswegens onder goedkeuring der Staten geschiede. — 3o. Adres van gecommiteerden tot daarstelling van eenen kunstweg, van af de Dedemsvaart bij No. 7, tot aan de kerkpadsbrug in de Wijk, op de grenscheiding met Drenthe, om provinciaal subsidie voor 11500 ellen lengte op Overijsselsch grondgebied, kostende *f* 23600; — wordt besloten hiervoor gedurende 20 jaren subsidie van *f* 250 — toetestaan; mits onder de vrijdom van tol ook opgenomen worden de voortbrengselen van Landbouw.

— Tot kommandant van de 2e militaire afdeeling van Java is benoemd de Generaal Majoor *Meis*.

— Z. M. heeft benoemd tot regter in de arr.-regtbank te Heerenveen, Mr. *J. A. Fontein*, thans kantonr. te Oldeberkoop.

— Uit het opgemaakte zestal voor eene vacante Predikantsplaats te Midwolde en de Leek is een tweetal geformeerd, hetwelk den collator zal worden aangeboden, op dit tweetal zijn gebragt de heeren *van Eijk* en *Blankstein*.

— Ds. *E. Breitsma* te Heerenveen heeft het beroep naar de Chr. Afg. gemeente te Deventer aangenomen.

* **Oosterhesselen, 18 Nov.** Voor eenige dagen is in de naburige gemeente Zweelo (te Meppen) door de Rijksambtenaren een stier benaderd. Deze stier was door den landbouwer *R. B.* op de herfstmarkt te Ruinen voor *f* 51 ingekocht. Daar het dier niet naar genoegen wilde groeijen, besloot de eigenaar hetzelve te slagten, en gaf het aan op 57 gld. De ambtenaren, hiermede niet tevreden zijnde, wilden den stier *f* 6-„ verhoogd hebben of benaderen, waarop zij van den eigenaar ten antwoord kregen, dat hij ongaarne de aangifte zou verhoogen. Toen de ambtenaren bemerkten, dat het den eigenaar ernst werd, om hun den stier over te laten, gingen zij weg, en dachten misschien, dat de zaak hiermede afgeloopen was; doch de eigenaar was hiermede niet te vreden, en ging naar den heer Controleur te Coevorden, aan wien hij van het voorgevallene kennis gaf. Deze zond een expresse aan de ambtenaren, die daarop den benaderden stier hebben afgehaald en geslagt.

* **Beetgum, 19 Nov.** Heden in het namiddaguur hield de WelEerw. ZeerGel. Heer Dr. *J. Alingh Prins*, staande op vertrek naar Kortezwaag, alhier zijne afscheidsrede en wel naar aanleiding van 2 Cor. 13 vs. 13; slechts ongeveer een jaar was ZWEw. in onze gemeente werkzaam. — Moge hij te Kortezwaag vruchten van zijnen arbeid aanschouwen meer dan het korte verblijf ter dezer plaatse zulks heeft toegelaten.

* **Ejummarum, 17 Nov.** Ook onze derde poging, om de vacature, ontstaan door het vertrek van den WelEerw. ZeerGel. Heer Ds. *F. J. Hesse* naar Gasselter-Nieuwveen, te vervullen, is mislukt; daar de WelEerw. ZeerGel. Heer Ds. *J. H. Seemerink*, pred. te Woudsend, ook voor de beroeping herwaarts bedankt heeft.

* Naar men verneemt, heeft het Klass. Bestuur van Leeuwarden ten tweeden male het beroep van de Herv. Gemeente te Marrum, uitgebragt op den WelEerw. ZeerGel. Heer Ds. *J. G. Zimmerman*, pred. te Oosterbierum, geimprobeerd. — De reden waarom is deze. — De gemeente te Marrum meent volgens Kon. Besluit geregtigd te zijn eenen predikant op verminderd tractement te mogen beroepen en het Klass. Bestuur is van gevoelen, dat zulks in strijd is met de bestaande verordeningen daaromtrent. — De eerste improbatie was bevestigd door het Prov. Kerkbestuur van Friesland, maar vernietigd door het Prov. Kerkbestuur van Gelderland, aan welk laatstgenoemd Bestuur de Algemeene Sijnodale Commissie, bij wie de gemeente van Marrum zich in cassatie had begeven, de zaak ter beslissing had toegezonden. — Het is te verwachten, dat de Gemeente van Marrum ook nu in de improbatie niet zal berusten. — Men ziet met belangstelling den verderen gang van deze zaak te gemoet.

* **Eelde, 10 Nov.** Heden kwam onze benoemde onderwijzer *H. Kampinga* tot ons over; het verblijdt ons, weder in het bezit van een onderwijzer te zijn, en wij hopen, dat hij dat mag zijn, wat wij verloren in *J. J. Marringa*, die gedurende de laatste 14 maanden de school met den meesten lof heeft waargenomen, en dien zoowel ouden als jongen met leedwezen zagen heengaan. Den hoogsten prijs stellende op 't onderwijs, zocht hij de eer daarvan, waar de gelegenheid zich aanbood, met klem en bezadigdheid te handhaven, terwijl hij zoowel om zijne geestesgaven, als om zijn populair onderwijs, de manier waarop hij de kinderen wist op te scherpen, en zijne voorbeeldige omgang met de kleinen, hoog geacht werd door bevoegde beordeelaars. Wij brengen hem gaarne hierbij onze hulde, terwijl zijn aandenken bij ons in eere zal blijven.

* **Emmen, 20 Nov.** In de vorige week zijn wederom onverwachts vijf arbeiders van Hoogeveen verschenen op het groote blok veen, toebehoorende aan de Drentsche Veen- en Midden- Kanaal- Maatschappij, en hebben zich twee dagen onledig gehouden met het digtwerpen der raaijen, door de Maatschappij daarin gegraven. Zij zijn niet opgehouden, dan nadat men hun gedreigd had, hen met geweld te zullen verdrijven; zij hebben toen hunne namen opgegeven en verklaard te handelen op last van Jhr. Mr. A. W. *van Holthe tot Echten* te Assen.

* **Westerbork, 21 Nov.** Door 't voorgenomen vertrek van Dr. *de Boer* naar Beilen, missen wij hier spoedig onzen algemeen geachten geneesheer. Wij verheugen ons echter, dat de raad dezer gemeente middelen in 't werk wil stellen, om weder een' *goeden* geneesheer te bekomen, en daartoe aan iemand, wiens bekwaamheid zulks waardig wordt geacht, eene jaarlijksche bezoldiging wil verstrekken. De raad toont hierdoor in dit opzigt niet *onverschillig* te zijn; wijl hij door zoodanige uitgave een goeden geneesheer het middel aan de hand geeft, om, tegen andere hier welligt minder gewenschte geneesheeren, 't in deze gemeente uit te houden.

* **Gieterveen, 20 Nov.** Gisteren nam onze geachte leeraar *C. Muller Sissingh* afscheid van ons, predikende naar aanleiding van Efese V, 8*b*.

* **Nieuw-Buinen 16 Nov.** Voor eenige dagen heeft men hier van Z. Excellentie den Minister voor de Hervormde eeredienst het verblijdend berigt ontvangen, dat Nieuw-Buinen in vereeniging met Drouwender-mond en Buinerveen als zelfstandige kerkelijke gemeente is erkend, en autorisatie wordt verleend tot het beroepen van een predikant. Tevens zijn kerkvoogden en notabelen benoemd.

* In den nacht van 14 op 15 jl. is alhier in het veen eene arbeiders-woning geheel afgebrand. Een paar jonge menschen hebben daarbij hun geheelen rijkdom (o. a. een schaap) benevens hunne opgelegde winter-provisie verloren (daaronder ook circa 10 mud aardappelen.) De oorzaak van den brand is niet bekend.

* Ook hier zijn 3 personen door de Cholera aangetast, waarvan 2 zijn hersteld en 1 is overleden.

* **Hoogeveen, 20 Nov.** De cholera, welke eenige weken in deze gemeente geheerscht heeft, heeft 13 personen aangetast, waarvan 9 zijn overleden, en daaronder een man en vrouw uit één gezin, en eene familie, als vader, zoon en dochter, terwijl er vier zijn hersteld.

Meppel, 19 Nov. Het diakonie-armenhuis alhier heeft thans ook eene konijnenfokkerij aangevangen, en wij gelooven, dat deze zeer aan de verwachting zal voldoen, aangezien aan dit gesticht een zeer grooten tuin is verbonden, waar allerlei groenten, vooral koolsoorten, worden verbouwd, zoodat men met het afval de konijnen goedkoop en gemakkelijk kan onderhouden; ook de verdere verzorging dezer dieren kan aldaar op de minst kostbare wijze door gealimenteerden geschieden. *Pr. Ov. Ct.*

* **Peize, 20 Nov.** Vrijdag j.l. is hier en in de omliggende gemeenten een buitengewoon luchtverschijnsel waargenomen in 't oosten van hier, des voormiddags tusschen 11 en 12 uur: uit een langwerpig vierkante sneeuwwitte wolk daalde een straal vuur neer, die de wolk in tweeën splitste en langzamerhand in de lucht verdween. — Tot ons groot genoegen zagen we hier uit het vorig nommer dezer courant, dat de zoo lang gewenschte vergunning, tot het houden van twee veemarkten jaarlijks alhier, was verleend; er bestond niet alleen behoefte daaraan, maar deze plaats is daarvoor ook zeer gelegen, vooral wanneer de zoo gewenschte straatweg van hier naar Groningen wordt daargesteld.

RAADSVERGADERINGEN.

* **Smilde, 21 Nov.** In de gisteren gehoudene Raadsvergadering waren aanwezig 7 leden. Nadat de notulen der vorige vergadering waren voorgelezen en goedgekeurd, werd 1o. besloten *J. Brands*, des noods door regtsmiddelen, van zijn wederregtelijk bezit van de zoogenaamde Commissieplaats te ontzetten; 2o, op gelijke wijze te handelen, met de wed. *G. O. de Vries*, die gemeentegrond in bezit heeft genomen; 3o. is aangeboden de begrooting en besloten die ter lezing te leggen; 4o. is besloten, overeenkomstig het advies der Commissie, tot af- en overschrijving, ter begrooting 1853; — 4o. om den vasten boekhouder-diaken van Kloosterveen en Hijkersmilde geen *f* 100 uit de gemeente-kas toe te leggen. — Hierna werd de vergadering door den Voorzitter gesloten.

REGTSZAKEN.

Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

18 *Nov.* Heden is *Fenna de Vos*, arbeidster te Assen, wegens eenvoudigen diefstal veroordeeld tot één jaar Correctionele gevangenisstraf en de kosten.

ADVERTENTIEN.

50 JARIGE ECHTVEREENIGING.

Heden mogten wij, onder dankbetuiging aan den Algoede, voor de veelvuldige zegeningen, ons te beurt gevallen, in bijzijn van *zes kinderen, vijf aangehuwde* — en *zeventien klein-kinderen*, feestelijk onze **vijftigjarige ECHTVEREENIGING** vieren.

OLDENHAVE *onder Ruinen*
den 18 Nov. 1854.

H. P. COELINGH.
R. H. KOES.

Heden nacht omstreeks een een tweede uur, overleed mijne geliefde echtgenoot ROELIJNA NIJSINGH, in den gezegenden ouderdom van bijna 79 jaren.

WESTERBORK, 15 November 1854.

J. KARSTEN.

VERGADERING

der TWEEDE AFDEELING van het Genootschap ter bevordering van den Landbouw in Drenthe, op Woensdag 29 November, 's middags ten 12 uur, in de zaal van J. B. SCHUT te Assen.

D. COHEN, Secretaris.

WINTER-DIENST.

POSTKANTOOR TE ASSEN.

Door staking der STOOMBOOT-DILIGENCE-POST met 21 dezer, wordt van af dat tijdstip in die dienst gedeeltelijk voorzien door afzending van Estafetten op Dingsdag en Vrijdag; wordende dientengevolge het kantoor 's avonds van 9—10 op de andere dagen ingetrokken.

ASSEN, 19 November 1854.

De Directeur van het Postkantoor te Assen,
H. S. GRATAMA.

Bij den Vleeschhouwer **J. S. HIEGENTLICH** te *Assen* zijn van af VRIJDAG den 24 dezer **aan huis te bezien: TWEE PUIK VETTE JONGE**

KOEIJEN,

de eene van plus minus **800** en de andere van p. m. **900 halve Ned. ponden**, waarvan een ieder naar genoegen kan worden bediend; zij zijn tot ZATURDAG-AVOND **levend** en vervolgens **geslagt** bij hem aan huis te bezien.

Door het overlijden van C. B. BLEKER, geboren FEIS, de betrekking van **VROEDVROUW** aan de streek de *HUIZEN*, in de Gemeente Hoogeveen, opengevallen zijnde, worden diegenen, welke genegen mogten zijn dezelve weder te vervullen, **UITGENOODIGD**, om zich met vrachtvrije brieven of in persoon voor den 1 Januarij 1855 aan te melden bij den BURGEMEESTER der Gemeente, onder overlegging van de bewijzen van bekwaamheid en goed gedrag.

Aan deze betrekking is een jaarlijksch tractement verbonden van *f.* 100.—.

HOOGEVEEN, den 15 November 1854.

Burgemeester en Wethouders der Gemeente Hoogeveen,
De Burgemeester,
A. ZEPER.
De Secretaris,
H. J. CRULL.

OP DONDERDAG DEN 23 NOVEMBER 1854,

des avonds te zeven uur,

in de zaal van J. B. SCHUT te Assen, finale *VEILING* van:

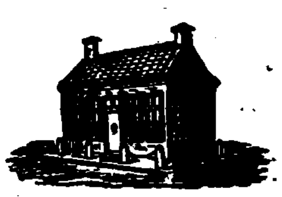

1o. **HUIS, SCHUUR, GRUTTERIJ** en **GROND**, aan de vaart te Assen, van P. J. BOSCH.

2o. **HUIS** en **TUIN**, aan de Nieuwe Huizen te Assen, laatst bewoond door wijlen de Weduwe STEVEN LAMBERTS KRAMER.

H. H. VAN LIER.

GROOTE HOUTVERKOOPING,

in het LIEVERSCHE BOSCH, gemeente Roden,

van **400** op stam staande **EIKENBOOMEN**, waaronder veel **zwaar hout**; benevens eenige perceelen **schilhout.**

DE VERTELLER ENZ.

Napoleon Buonaparte en de barbier.

De *Northumberland*, die Napoleon naar St. Helena bragt, was reeds vijftien dagen onderweg. Wij waren Teneriffe gepasseerd — de hitte was buitengemeen drukkend; om zich te verfrisschen, had Cypriani aan Santini verzocht zijn haar te snijden. Terwijl dit geschiedde, naderde de Keizer, gevolgd door Generaal Gourgaud en den Graaf Las Cases. Hij gaf zijne verwondering te kennen door uit te roepen: „Wat, is de oude bewaarder van mijne portefeuille kapper geworden?" Toen wendde hij zich tot Santini, en zeide tot hem in den Ajacciaanschen tongval: „Als gij gereed zijt, zult gij mijn haar snijden, hoort gij — en pas op hoe gij het snijdt."

Toen Santini gereed was, ging hij naar 's Keizers kajuit. Het was niet zonder smartelijke aandoening te gevoelen, dat de Corsicaansche bergbewoner zijne hand op dat Keizerlijk hoofd plaatste, waarop het merk van een kortelings gedragen kroon nog zigtbaar was — op dat hoofd, welks werkzaamheden den toestand van Europa veranderd hebben. Met eene bevende hand begon Santini, die niets van de kapperskunst wist, zijne moeijelijke taak. Naauwelijks had hij de schaar gebruikt, of de Keizer zeide met een luid gelach tot Gourgaud: „Let op dien bergbewoner, Generaal — want als hij zijn werk niet goed doet, zullen wij hem in zee laten werpen." Zich vervolgens tot zijn *valet de chambre* wendende, die het afgesneden haar zorgvuldig in een zakje opzamelde, zeide hij: „Marchand, geef acht op dien nieuwen kapper, en zeg mij, hoe hij zijn werk doet."

Hoewel dit alles op goedigen toon en in scherts gezegd werd, bragten 's Keizers woorden Santini zoo zeer van zijn stuk, dat hij Napoleon's linker oor tusschen de schaar knelde, waarop deze, zich omwendende, in Corsicaansch *patois* uitriep:

„*Brigand*, gaat gij een mijner ooren afsnijden? Generaal, smijt dien schelm in zee!"

„Sire, Sire!" riep Santini, veinzende verschrikt te zijn. „Sire, ik was niet hier!"

„De brigand was niet hier, toen hij mij in het oor sneed?"

„Neen, sire, mijn geest was afgedwaald naar Ambleteuse. Ik zag u, omringd door uw leger, de kusten bedreigen van diezelfde Engelschen, die u nu, tegen het volkenregt, gevangen houden! Toen, Sire, kon Engeland een dag als deze niet voorzien!"

De Keizer zuchtte en zijn gelaat nam die uiterst zwaarmoedige uitdrukking aan, welke door Gros vereeuwigd is.

„Dacht gij daaraan, zoo?" zei de Keizer ernstig; „wel nu, snijd mijn haar maar!" En de bewerking werd voleind, zonder dat er nog een woord gesproken werd.

Toen wenkte de Keizer allen te vertrekken, en zij lieten hem alleen, zwaarmoedig en peinzend. De tooneelen tusschen het kamp van Ambleteuse en de kajuit van de *Northumberland* waren van dien aard, dat zij het sterkste gemoed in droevige overpeinzingen konden doen verzinken.

Een reizend hongerig Arabier zag iemand, die van eene lange reis terugkeerde, in het gras liggen en zeer op zijn gemak bezig aan het penzelen van eenige lekkere spijzen. Ook smaakte hem nu en dan een dronk uit de flesch, die naast hem stond, heel lekker. In de hoop van voor goede tijdingen van zijn huis en gezin eenige brokjes te verdienen, wenschte hij den ontbijtenden geluk met zijne wederkomst, maar deze leende hem weinig aandacht. „Dan eene andere taktiek!" dacht de reiziger. „Gij hebt een hond medegebragt? — zeide hij — nu dat is goed, dan zult gij het gemis van den doode niet zoo smartelijk gevoelen." — „Is dan mijn hond dood?" vroeg de reiziger, terwijl hij vergat een stuk vleesch in den mond te steken. — „Ja, hij stikte aan een brok vleesch van uw kameel." — „Alzoo is mijn kameel dan ook gestorven?" riep de reiziger, en liet van schrik het mes vallen. — „Ja, want sedert uwe vrouw dood is, was er niemand die het dier kon voeden." — „Mijne vrouw ook niet meer?" kermde de reiziger. — „Over den dood van uw kind — was het antwoord — kreeg zij eene heete koorts, en bleef daarin." — „Mijn kind is dan ook in 't graf!" gilde de reiziger. — „Ja, het stierf onder het puin van uw ingevallen huis." — Radeloos liep de ongelukkige reiziger den weg op, en de jobs-bode at zeer vergenoegd de overgeschoten brokken en dronk lustig de flesch ledig.

De opkomst, bloei en ondergang der Nederlandsche Republiek.

De drossaard Hooft eens eenige vrienden te gast genoodigd hebbende, onthaalde hen op de volgende wijze: Vooreerst werden de geringste spijzen in aarden schotels opgedragen. „Ziet, mijne vrienden!" zeide de wijze drossaard, „zoo is

Deze verkooping zal plaats hebben bij het hout, op *WOENSDAG* den 29 November 1854, des voordemiddags te 10 uur te beginnen.

H. H. VAN LIER.

Op Zaturdag den 25 November 1854, des avonds te 6 uren,

ten huize van ROELOF LAMBERTS te Peize

PUBLIEKE VERKOOP:

1o. Van eene **BEHUIZINGE**, **ERF** en **groote TUIN**, gelegen te Peizerwold, gemeente Peize, de TUIN aangelegd en groot ongeveer één bunder.

2o. Van **vijf AKKERS** op de Esch te Peize.

3o. Van **2 groote perceelen KAMPLAND**, te Peize in de Stenhorst en Eschkampen.

4o. Van **een stuk HOOILAND**, de *VENNE* genaamd, op de Peizermade bij Peize, groot ongeveer 4 bunders.

5o. Van den EIGENDOM van eene **BEHUISDE HEEMSTEDE**, doende s' jaars *f* 15.— vaste huur.

6o. Van een DITO DITO, doende jaarlijks *f* 12.— vaste huur.

Op Maandag den 27 November 1854, des voormiddags te 10 uren,

ten huize van EGBERT STOKER te Norg

PUBLIEKE VERKOOP:

1o. Van een **HUIS**, **ERF** en **HOF**, staande en gelegen te Westervelde, gemeente Norg.

2o. Van onderscheidene **akkers BOUWLAND**, gelegen te Westervelde, gemeente Norg.

3o. Een **akker BOUWLAND**, op de Esch te Norg.

4o. **2 stukken WEILAND**, gelegen te Westervelde, groot ieder ongeveer 2 bunders.

5o. Een **stukje HOOILAND** aldaar.

6o. Den EIGENDOM van eene **BOERENPLAATS**, de *VICARIE* te Langelo, doende jaarlijksch aan vaste huur *f* 120.—, voor 1/6 aandeel.

Alles toebehoorende aan de Erven Mr. P. GASINJET.

OP DINGSDAG DEN 5 DECEMBER 1854,
's morgens te 10 uren,

ten huize van WILLEM SALOMON SALOMONS te Gasselternijveen, gemeente Gasselte,

PUBLIEKE VERKOOP
VAN
ROERENDE GOEDEREN,

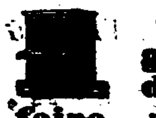

bestaande in eenen **volledigen WINKEL** voor **kruideniers- en tappers-affaire**, met **alle gereedschappen**, voorts **HUISMEUBELEN**, als **KABINETTEN** enz., **een PAARD**, **eene KOE**, en **WAGEN** enz.

DAARNA TER ZELFDE PLAATSE:

Publieke Verhuring

van een nieuw gebouwd, goed ingerigt en net **HUIS**, met **TUIN**, en **zes Kampen best LAND**, dooreachter gelegen, geschikt tot **herberg** en **winkel** met eenig **boeren bedrijf** en **bakkerij**, alles staande en gelegen op de Groote Compagnie te Gasselternijveen op de plaats *no.* 1 en 2.

De **VERHURING** zal zijn voor **3** jaren en de aanvaarding 1 Mei 1855.

Op Woensdag den 6 Decemb. 1854, ten gemeente-huize te Eelde, des morgens te 10 uren,

PUBLIEKE VERKOOP VAN:

1o. **EENE BOERENPLAATS**,

bestaande in een **HUIS**, **WEI-**, **HOOI-**, en **BOUWLANDEN**, in eene opstrek ter grootte van pl. m. 25 BUNDERS, gelegen op de Schelfhorst, in het boschrijkste gedeelte van Paterwolde, zeer geschikt tot aanleg van een **Buitenverblijf**, toebehoorende aan de Erven ROELOF STEL en Vrouw.

2o. Een **HUIS**, **ERF en HOF**, staande en gelegen te Eelde, benevens een AKKER **BOUWLAND**, op de Esch te Eelde, toebehoorende aan de Erven HENDRIK GEERTS KOOLMAN te Eelde, zijnde in gemeld huis sedert jaren uitgeoefend **het bedrijf van Timmerman.**

3o. Een **HUIS**, **HOF en BOOMGAARD**, geschikt tot **Winkelhuis**, met een AKKER **BOUWLAND** op de Esch, staande en gelegen te Eelde, benevens een stuk **HOOILAND**, gelegen in de Oosterlanden onder Eelde, groot pl. m. 2½ Bunder; toebehoorende aan de Erven wijlen GEERTS HENDRIKS KOOLMAN te Eelde.

4o. Een KAMP **LAND**, groot pl. m. 1 Bunder, gelegen te Paterwolde, bij de Leijendijk, — behoorende aan de Erven CORN. HARMS RUTGERS aldaar.

OP WOENSDAG DEN 29 NOVEMBER 1854,
des avonds te zeven uur,

zal ten huize van den logementhouder ALBERT HOFSTE te Assen, ten verzoeke van den HIJPOTHECAIREN CREDITEUR van wijlen HENDRIK AALDERTS SMIT, worden overgegaan tot de *PUBLIEKE VERKOOP*

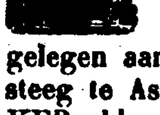

van een **HUIS** met twee **woningen** en **schuur**, hecht getimmerd en zeer gunstig voor alle neringen gelegen aan den Noorder-Cingel tegenover de Muldersteeg te Assen, thans bewoond door HENDRIK DEKKER aldaar.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

In Naam des Konings!

Op *MAANDAG* den achtsten Januarij 1800 vijf en vijftig, des morgens te tien uren, zullen ter rolle van de Arrondissements-Regtbank te Assen, in het openbaar worden GEVEILD en aan den hoogst afmijnenden TOEGEWEZEN de navolgende

VASTE GOEDEREN,

gelegen te Gasteren, gemeente Anlo, en in die gemeente kadastraal bekend in sectie O, als:

1o. Een **HUIS** en **ERF** no. 669, groot 6 Roeden 85 Ellen.

2o. Een stukje **WEIDELAND** no. 668, groot 10 Roeden 50 Ellen.

3o. Een stuk **BOUWLAND** no. 672, groot 1 Bunder 1 Roede 60 Ellen.

De GOEDEREN zijn in beslag genomen bij behoorlijk geregistreerd Proces-Verbaal van den twintigsten Mei 1800 vier en vijftig door den Deurwaarder G. H. EKKART ten laste van BARELD DERKS KLAMER, wonende te Gasteren, gemeente Anlo, en ten verzoeke van BEREND VAN BON, wonende te Plankensloot, gemeente Zuidlaren, voor wien als Procureur occupeert Mr. ALBERT VOS, Procureur bij gemelde Regtbank, wonende te Assen aan den Brink.

ASSEN, 21 November 1854.

Voor den Executant,
A. VOS.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 12—19 Nov. *Bev.* C. IJken, geb. Lunenborg, van d.; G. op 't Holt, geb. Karels, van d.; J. Bijma, geb. Annen, van z.; F. Lijster, geb. Botter Fik, van s.; C. Booij, geb. Bork, van d.; L. Veldman, geb. Salomons, van z.; A. Everts, geb. Slomp, van z.; H. Padding, geb. Schonewille, van d.; T. Burema, geb. Hof, van d. — *Overl.* G. Benjamins, echtgenoot van J. Schonewille, 30½ j.; G. A. van der Weijde, echtgenoote van H. ten Kate, 29 j., overl. te Meppel; L. R. Smit, weduwe J. A. de Groot, ruim 66 j.; M. Voerman, vr. g., 16 j. en 11 m.

MEPPEL, 10—17 Nov. *Ondert.* J. F. Roelink met H. ter Heide; E. Zoer met M. ter Heide. — *Bev.* G. van Veen, geb. Hulleman, van s.; W. Rotman, geb. Geskus, van s.; G. Volk, geb. de Graaf, van d.; A. Smelt, geb. Keizer, van z.; J. Dalsem, geb. Koers, van d. — *Overl.* M. Fidel, 44 j., echtgenoote van A. Hoevenberg; F. Bakker, 1 j. ml.; M. van Dijk, 11 m. vrl.; A. Benning, 40 j. en 11 m., echtgenoote van J. Padding; K. Groen, 76 j. ml.

COEVORDEN, 12—19 Nov. *Overl.* Anna Scheerman, 5 m.; Antonie van Hamelen, 63 j.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 21 Nov.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	*f* 00.00	Boekweit, zand 65	N.pd. *f*	7.30
„ N. Oml.	70	„	„ 12.50	„ „ 67	„ „	7.70
dito.	72	„	„ 13.10	„ veen 64	„ „	6.90
„ „ Old.	70	„	„ 12.40	„ „ 66	„ „	7.30
„ „ „	72	„	„ 13.00	Paardeboonen. . *f*	7.75	à 8.35
Rogge, N. Inl.	66	„	„ 10.20	Groene Erwten „	10.00	à 11.00
„ „ „	68	„	„ 10.06	Graauwe „	[illegible]	à [illegible]
„ „ „	70	„	„ 11.00	Koolsaad . . . *f*	18.00	à [illegible]
Haver. N. dikke	40	„	„ 4.10	Gort, grove . „	12.00	à 00.00
„ „	42	„	„ 4.30	Gort, parel , „	14.50	à 16.00
„ Voer	36	„	„ 3.70	Olie, raap per vat	52.00	à 00.00
„ „	40	„	„ 4.10	Raapkoeken.		à 00.00
„ Zwarte	36	„	„ 3.60	Lijnkoeken	00.00	à 00.00
„ „	40	„	„ 4.00	Boter ¼ ton. . . .	00.00	à 00.00
Garst, N. wint.	54	„	„ 6.10	Boter ⅛ „		à 00.00
„ „ „	56	„	„ 6.45			
„ „ zomer	56	„	„ 0.00			
„ „ knob.	60	„	„ 0.00			

Door de invallende vorst waren koopers traag. — Tarwe 10 a 20 cent lager gedaan. — Rogge als voren. — Boekweit stil. — Gerst meer aan en 10 cent lager verkocht. — De Dikke Haver 25 cent, Voer en Zwarte 10 cent minder. — Overigens stil.

ZWOLLE, 17 Nov. Tarwe *f* 13,85 a *f* 16,25 — Rogge *f* 9,75 a *f* 11,00. — Boekweit *f* 7,50 a *f* 8,30, — Aardappelen *f* 2,75 a *f* 2,00. — Boter per ⅛ ton *f* 21,00 a *f* 21,75; per ℔ *f* 0,90 a *f* 0,95.

STEENWIJK, 20 Nov. Rogge *f* 9,20 a *f* 10,00. — Boekweit *f* 7,50 a *f* 8,30. — Boter per ⅛ ton *f* 20.50 a *f* 00,00.

OLDEMARKT, 18 Nov. Boter per ⅛ vat *f* 21,50 a *f* 00,00.

AMSTERDAM, 20 Nov. TARWE tot goed vorigen koers aan consumtie verkocht: 126 ℔ bonte Poolsche *f* 470; 127 ℔ dito *f* 465; 128 ℔ dito *f* 482; 129 ℔ dito *f* 490; 127 ℔ Mecklenb. *f* 438; 140 ℔ oude Rostocker *f* 472; 126 ℔ Groninger *f* 415. — ROGGE met levendigen handel tot iets hooger prijzen, 119 ℔ jarige Pruissische *f* 340, 124 ℔ nieuwe Noord-Holl. *f* 350; 120 ℔ jarige Munstersche *f* 335; 119 ℔ n. Inlandsche *f* 322; 124 ℔ dito *f* 340; 119 ℔ Odessa *f* 331; 117, 118, 119, 120 ℔ nieuwe Archangel *f* 334, 338, 342, 346. — GARST ruim prijshoudend; 112 ℔ jarige Deensche *f* 250. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT als voren; 122, 123, 124 ℔ Gordijker *f* 270, 273, *f* 276; 120, 122 ℔ Holsteinsche *f* 259, 265; 123 ℔ Nijkerker *f* 273. — ERWTEN. Deensche Graauwe vonden bij gerijf tot circa vorige prijzen koopers. Groene en Witte niet aan. — KOOLZAAD dadelijk en op het Voorjaar hooger betaald, op het volgende Najaar £ ½ lager, op 9 v. Olie in Nov. £ [illegible]; April £ 84; Sept. en Oct. £ 74. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE dadelijk minder geanimeerd, op 1o December prijshoudend, Voorjaar flaauw; op 6w. *f* 55½; Vliegend *f* 54; 1o. Dec. *f* 53; Mei *f* 49½, 49, ¼. — LIJNOLIE vast; op 6w. *f* 44; Vliegend *f* 42¾; 1o. Dec. *f* 42½, ¾; Maart *f* 43; April *f* 43, ¼; Mei *f* 43¼. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 47¼. Vliegend *f* 46. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 85 a 90. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 12 a 15½. — MOUTWIJN *f* 34 met weinig verkoopers en bleef biedende. — JENEVER 100 % Amst. proef *f* 40 a 40½ per vat cont.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 20 Nov. 1854.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	58¾	*Polen.* Oblig.	4	pct.	
„ „	3	„	69½	*Spanje.* Oblig.	1	„	18
„ „	4	„	83½	Obligatien	3	„	37¹¹⁄₁₆
Amort. Synd.	3½	„		Binnenl.	3	„	33
Handelm.	4½	„		Amortisable			4⁹⁄₁₆
O. I. Leening	4	„	88½	Bewijs. Coup.			5⁹⁄₁₆
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk*,			
Aand. Rijn Sp.	4½	„		Oblig. Goll	5	„	67½
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	99¾	„ Metal.	5	„	62½
Dito 1828/29	5	„	98¾	„ „ N.	5	„	72½
Cert. 1831/33	5	„	82¾	„ „	2½	„	31⅞
Dito 1840	4	„		*Belgie*, Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	73¾	Rothschild	2½	„	[illegible]
Ins. in Assign.	6	„	86	*Portug.*, Oblig.	5	„	[illegible]
Cert. van dito	5	„	86½	„	4		
				Amerika Bank-Act.			3⅝

de republiek opgekomen." Nu verscheen er een tweede geregt. Eenige beter toebereide spijzen werden op tin den gasten voorgezet. „Ziedaar de Republiek in haren bloei," sprak de geestige gastheer. Ten derde verschenen eenige kostbare geregten en toespijzen in zilveren toestel en borden. „Zoo had de Republiek nog kunnen in stand blijven," was de aanmerking van den schranderen Hooft. Nu kwam het laatste geregt te voorschijn. In louter zilver en fijn porcelein werd het den genooden voorgezet. Allerlei lekkernijen en kostbare wijnen vergezelden hetzelve. „Mijne vrienden!" riep de groote man, zoo moest de Republiek te gronde gaan."

ALLERLEI.

Een boerenmeisje, dat bij een huisgezin in de stad diende, kwam op zekeren dag in het studeervertrek van den heer des huizes, een papier in de hand houdende, zoo groot als eene waschlijst. Op de vraag wat zij verlangde, antwoordde zij: „Als 't u belieft, meneer, ik ben maar eene arme meid en heb niet veel geleerd; en u ziet, Jan Breskens — en een beter jongen leeft er in 't heele land niet — heeft me een brief geschreven — een minnebrief, en — en —" Hij giste hare verlegenheid en bood aan, den brief voor haar te lezen. Zij weifelde nog, terwijl zij een stukje boomwol tusschen de vingers draaide. „Zeker!" hernam zij, „en dat zou ik wel willen; maar een heer als u, zou de geheimen tusschen ons niet willen weten en daarom . . . ." nu draaide zij de wol met eene krampachtige beweging — „als 't u belieft, als u 't leest, dat u 't zelf niet moogt hooren, zult u *even dat stukje wollen in uwe ooren stoppen*, en dan zullen de geheimen *u niet bekend zijn!*" Haar meester wilde haar dit verzoek natuurlijk niet weigeren, en voldeed er aan met het ernstigste gezigt ter wereld.

—

Sheridan had een grooten afkeer van alle metaphysische redeneringen, terwijl zijn zoon Tom er zeer veel van hield. Op zekeren dag trachtte deze met zijn vader de leer der noodzakelijkheid te beredeneren. „Wel, vader," vroeg hij, „hebt gij ooit iets gedaan in een staat van volmaakte onverschilligheid — zonder motief, bedoel ik, van een of anderen aard?" Sheridan, die wel zag waar het heen moest, en er in het minst niet op gesteld was, zeide: „Ja, zeker." — „Inderdaad?" — „Ja, inderdaad." — „Wat! volmaakte onverschilligheid — algeheele volmaakte onverschilligheid!" — „Ja, algeheele volmaakte onverschilligheid!" — „Dierbare vader, zeg mij wat gij doen kunt in (let wel) algeheele, volmaakte onverschilligheid?" — Wel, naar u luisteren, Tom," zei Sheridan. Tom heeft na dien tijd nooit weer met zijn vader geredeneerd.

—

Een heer, die een nieuw huis had laten bouwen, wist niet wat hij met het puin van het oude zou doen. Zijn knecht ried hem aan, er een kuil voor te laten graven. „En wat," vroeg de heer nu, „zal ik dan met de aarde doen, die uit den kuil komt?" „Wel," antwoordde de knecht in vollen ernst, „*laat den kuil groot genoeg maken om alles te bevatten!*"

—

Zekere ier, die geld genoeg gespaard had, om eene kleine pachthoeve te koopen, wilde die zelf besturen. Hij kocht dus zaden in een winkel, en plantte ze in het papier gevouwen, juist zooals ze uit den winkel kwamen. Een ander, die dit zag, begon hem uit te lagchen, en seide, dat hij verkeerd te werk ging. „Laat me maar begaan," antwoordde hij, „ik maak een zaadtuin; hebt ge dan nooit zaad zien groeijen in de peperhuisjes, juist zooals ze 't in den winkel verkoopen?"

CHARADES.

XIX. Toen Adam kwam was ik er al,
En Eva kwam met mij,
Ik raakte meê in Adams val,
Maar toch van zonden vrij.

—

XX. Mijn eerste deel duidt hier een tijdsbepaling aan;
Een talloos visschenheer mag in mijn tweede leven;
Mijn derde moet aan 't hoofd van legerbenden staan;
En 't vierde of laatste is een stad tot naam gegeven.
Door deze vier vereend, of tot één woord gebragt,
Is regt en billijkheid, zoo snood als wreed verkracht.

—

XXI. Mijn woord bevat 5 syllaben en 13 letters, en beteekent een zeker graan. — 5, 13, 9, 4, 11, 6, 8 een vrouwennaam; — 7, 3, 11, 5, 1 een fabelachtig dier; — [illegible], 9, 6 een boeren werktuig; — 10, 6, 13, 5, 11, [illegible] een naam op ieder toepasselijk; — 10, 5, 12, 6 een rivier, en 7, 4, 9, 1 een mannennaam.

GEDRUKT BIJ C. H. A. VAN GORCUM TE ASSEN.

VERSLAG *van het verhandelde in de afdeelingen omtrent het in overweging nemen van het voorstel van vijf leden tot afschaffing van de accijnsen op den Turf en op de Steenkolen.*

Het voorstel van den heer *van Hoëvell* en vier andere leden der Kamer tot afschaffing van de accijnsen op den turf en op de steenkolen is den 10den November jl. aan de voorloopige overweging van de Afdeelingen der Kamer onderworpen. Die voorloopige overweging, waarbij, volgens het voorschrift van art. 78 van het Reglement van Orde, nog alleen de vraag in aanmerking kwam, of het voorstel al dan niet een onderwerp van nader onderzoek zal uitmaken, doch uit den aard der zaak ook reeds eenigermate in de beoordeeling der voorgestelde afschaffing zelve getreden is, heeft den volgenden uitslag opgeleverd.

Van de 51 leden, die ter dezer gelegenheid in de afdeelingen tegenwoordig waren, heeft de groote meerderheid zich vóór het nader onderzoek van het voorstel verklaard. Velen bepaalden zich tot deze bloote verklaring. Anderen gaven te kennen, dat het voorstel hun voorkwam van eenen te gewigtigen aard te zijn, om niet allezins nadere overweging te verdienen. In allen gevalle zou die overweging de gelegenheid aanbieden, om op nieuw zeer bepaald over den staat van 's Rijks geldmiddelen te handelen en het belangrijk vraagstuk uit te maken, of voortdurend naar het verwerven van aanzienlijke jaarlijksche overschotten moet worden gestreefd, ten einde die tot uitdelging van staatsschuld te besteden, dan wel of het oogenblik gekomen is, om de lasten der natie op eene afdoende wijze te verligten. Weder andere leden stelden er prijs op te doen uitkomen, dat uit hunne stem ten voordeele van het nader onderzoek geenszins eenige goedkeuring van het voorstel zelf moest worden afgeleid, maar alleen dat zij het geheel ter zijde leggen daarvan strijdig zouden rekenen met die voorkomendheid, welke de leden der Vergadering onderling elkander verschuldigd zijn. Eindelijk bevond zich onder de meerderheid een niet onaanzienlijk aantal leden, die in sterke bewoordingen hun leedwezen uitdrukten, dat de voorstellers niet liever, in plaats van de afschaffing der belasting op de brandstoffen, die van de accijns op het gemaal hadden voorgedragen. Al gaf men ook van deze zijde gaarne toe, dat de schatkist op dit oogenblik de opbrengst van den accijns op het gemaal nog geenszins geheel kon missen, dan kon toch niet worden toegestemd, dat eene verligting van den druk dier belasting onmogelijk zou zijn. Men zou òf zich kunnen bepalen tot eene geheele opheffing van den rogge-accijns met eene daarmede gepaard gaande vermindering van den accijns op het gemaal van tarwe; of wel, bij geheele afschaffing van het gemaal, de zuivere opbrengst van de belasting op de tarwe bij admodiatie kunnen heffen. Zoowel bij het inslaan van den eenen als van den anderen weg, kon laten, als de toestand van 's Rijks geldmiddelen voortdurend gunstig bleef, alle belasting ter zake van het verbruik van tarwe uit de rij van 's Rijks middelen verdwijnen. Doch al mogt dit ook niet het geval zijn en de geadmodieerde heffing, die men op het oog had, dus in 't vervolg in stand moeten blijven, dan zou juist die heffing kunnen dienen, om het verbroken evenwigt tusschen directe en indirecte belastingen in ons belastingstelsel, waarover vroeger meermalen is geklaagd, eenigermate te herstellen. De hoofdzaak was, volgens deze leden, dat, vooral thans, nu de prijs der levensmiddelen zoo hoog is gestegen, en dien ten gevolge onder den minderen burgerstand zoo veel ontbering heerscht, de belasting op den turf en de steenkolen geenszins het eerst ter afschaffing in aanmerking komt, maar wel de opheffing van eenen last, die den prijs van het brood verhoogt. Het wegnemen van de belasting op de brandstoffen zou het noodlottige gevolg kunnen hebben, dat geheele of gedeeltelijke opheffing van den accijns op het gemaal in de eerste jaren onmogelijk wierd gemaakt. Dit zou, naar 't gevoelen dezer leden, te meer te betreuren zijn, omdat de accijns op het gemaal bij een groot deel der natie ten hoogste impopulair is geworden; zoodat het in stand houden van dien accijns te eeniger tijd eene bron zou kunnen worden van spanning en onrust. De leden hechtten zoo veel aan hun gevoelen, dat zij in overweging wenschten gegeven te zien, of niet nog vóór het in beraadslaging brengen, hetzij van het thans behandelde voorstel, hetzij van de wet op de middelen ter bestrijding van de staatsuitgaven voor 1855, van regeringswege een stap zou kunnen worden gedaan tot verwezenlijking van hunne denkbeelden. Door eenige leden, die zich vóór het voorstel van de vijf leden gunstig gestemd toonden, werd op deze laatste beschouwingen geantwoord, dat ook zij, indien zij geheel vrij waren in hunne keuze, aan de afschaffing van den accijns op het gemaal de voorkeur zouden geven boven die van de belasting op de brandstoffen. Vermits het echter bij hen vaststond, dat de afschaffing van een accijns in zijn geheel verkiesselijker was dan elke partiele maatregel, en vermits, zoo als van de

andere zijde erkend werd, de schatkist de opbrengst van het gemaal niet kon missen, waren hun de handen gebonden. Daarenboven konden zij niet toestemmen, dat bij de overwegingen van dezen aard de mindere of meerdere impopulariteit eener belasting in aanmerking kwam. Niet het streven naar populariteit, maar de berekeningen langs welken weg de nijverheid het meest van knellende belemmering zou worden ontheven, moest bij zulke overwegingen het leidend denkbeeld zijn.

Tegenover het tot nu toe ontwikkeld gevoelen der meerderheid stond dat van eenige leden, die zich óf regtstreeks tegen het nader in overweging nemen van het voorstel verklaarden, óf zich met hunne stem daaromtrent uitdrukkelijk voorbehielden. Naar hun gevoelen moest bij de behandeling dezer zaak de groote vraag op den voorgrond staan, of in het tegenwoordig tijdperk, nu gelijk de Regering het heeft uitgedrukt, vier Europesche mogendheden, en onder deze drie van den eersten rang, in eenen belangrijken krijg zijn gewikkeld, waarvan het einde noch den uitslag te voorzien is, eenige vermindering van belastingen, welke dan ook, raadzaam is. Deze leden huiverden om die vraag toestemmend te beantwoorden. Zij waren het niet slechts met de Regering eens, dat het ontblooten der schatkist onder zulke omstandigheden niet van groote onbedachtzaamheid is vrij te pleiten, maar meenden, dat die Regering reeds te ver is gegaan door de afschaffing van het tonnegeld en de 23 opcenten op het gemaal voor te dragen. Bij de beoordeeling van den tegenwoordigen toestand van 's Rijks geldmiddelen moest, volgens hen, niet uit het oog worden verloren, dat, blijkens het verhandelde over het VIIIste hoofdstuk der Staatsbegrooting over 1855, er zeer aanzienlijke geldsommen noodig zullen zijn, om 's Lands vloot voor geheel verval te behoeden. Zoowel om de eene als om de andere reden achtten deze leden het wenschelijk, dat het gedane voorstel niet verder in behandeling kwam. Het door hen aan den tegenwoordigen toestand van Europa ontleend bezwaar bleef echter niet geheel onbeantwoord. Sommige leden deden daartegen opmerken, dat tot nu toe het gevaar voor Nederland, om op de eene of andere wijze in den oorlog der groote mogendheden gewikkeld te worden, van eenen zeer verwijderden aard was; dat zoo onverhoopt te eeniger tijd dat gevaar werkelijk mogt bestaan, de buitengewone omstandigheden van het oogenblik buitengewone offers zouden vorderen; en dat juist in de onzekerheid der toekomst eene drangreden te meer gelegen was, om de productive kracht der natie te verhoogen. Men moest niet, zeiden deze leden, uit overdrevene vrees voor eenen vijand van buiten, die zich welligt nimmer zou opdoen, den binnenlandschen vijand gering achten of uit het oog verliezen. Die binnenlandsche vijand was de hoog gestegen prijs der voornaamste levensbehoeften. Dat was geen denkbeeldig, maar een wezenlijk gevaar, hetwelk de wetgever, zooveel hij dit vermogt, bestrijden moest, ook om daardoor den mingegoeden middelstand voor verder verval, voor afdaling tot de klasse der hulpbehoevenden te bewaren. Het gedane voorstel zou, indien het tot wet verheven wierd, uit dit oogpunt eene heilrijke strekking hebben, want ook de brandstoffen behoorden tot de eerste levensbehoeften, en de prijs der steenkolen was aan de mijn zelve, zonder daarbij eenige belasting in rekening te brengen, in den laatsten tijd nagenoeg verdubbeld.

Nog waren er enkele leden, die, zonder zich tegen het nader onderzoek van het voorstel te verklaren, de behandeling daarvan op dit oogenblik ontijdig keuren, omdat zoodoende stoornis zou kunnen worden gebragt in de regelmatige afdoening der Staatsbegrooting voor 1855; welke afdoening, met het oog op het vergevorderde jaar en op de taak, die de Eerste Kamer nog te dezen aanzien te vervullen heeft, geen uitstel duldt.

Zij willen dus de nadere behandeling van het voorstel tot na de beslissing over de aanhangige begrootingswetten verschoven hebben en meenden, dat daartegen te minder bezwaar kon bestaan, omdat dan toch het denkbeeld der vijf leden medebragt, om de afschaffing der accijnsen op de brandstoffen eerst met den eersten April 1855 in werking te doen treden. Men heeft hun geantwoord, dat het thans slechts eene voorloopige beslissing geldt, en dat de vaststelling van het tijdstip der opzettelijke behandeling van het voorstel een punt is van latere zorg.

Aldus vastgesteld bij de Commissie, den 14den November 1854.

BAUD.
GEVERS VAN ENDEGEEST.
HEEMSKERK.
TER BRUGGEN HUGENHOLTZ.
VAN NISPEN VAN SEVENAER.

Gedrukt bij GRATAMA, te Assen.